

Květen

2. 5. se žáci A. Sauerová, A. Hruška, A. Široký a J. Šubrová zúčastnili turnaje v showdownu o pohár ředitelky Základní školy pro ZP na náměstí Míru. Získali 2. místo, diplom a pohár.

3. 5. od 8 hodin proběhl zápis do MŠ.

3. 5. od 13-14 hod. navštívila I. A nadaci Artevide v Karmelitské 25.

5. 5. od 18.30 koncertovali v sále školy žáci ZUŠ J. Hanuše.

5. 5. MŠ navštívila knihovnu na Pohořelci.

10. 5. od 15 hodin besedoval s žáky hydrobiolog Adam Petrušek.

10. a 24. 5. od 10 hodin proběhla **canisterapie**.

11. 5. dopoledne **MŠ** navštívila **Zemědělské muzeum** na Letné.

12. – 13. 5. **pěvecký sbor** odjel na **Tmavomodrý festival do Brna**.

16. 5. **MŠ** navštívila **ZOO**.

17. 5. od 16.30 **zasedala** v ředitelně **Školská rada**.

17. 5. proběhla **hippoterapie**.

17. – 21. 5. se **pí učitelka Hrušková spolu s M. Balunovou a A. Sauerovou** zúčastnily **soutěže v sebeobsluze v Levoči**.

Sebeobsluha

V úterý večer jsem jela s Aničkou Sauerovou a paní učitelkou na Slovensko na soutěž v sebeobsluze. Byly jsme ubytovány v hotelu Sipox. Byl tam internet, takže když jsem se třeba nudila, mohla jsem projíždět sociální sítě a zjistila jsem, že Tád'a Singer si vytvořil další instagramový profil. Když jsme přijely do hotelu, navštívila jsem na pokoji 111 kamarádku Margit, kterou jsem poznala na minulé soutěži. Co se týká jídel na soutěži, strava mi tam moc chutnala a byla lepší než ve škole. Během oběda jsem se seznámila s panem vychovatelem Guldanem, který je zástupce Bratislavské školy Svrtčia. Když jsem chtěla jít po obědě do pokoje, Anička Sauerová zjistila, že jsme si na pokoji nechaly kartu na odemknutí. Paní učitelka kartu naštěstí našla a pro jistotu dala každé jednu. Po obědě probíhaly soutěže v přípravě jídla a poznávání mincí. Když jsem poznávala koruny, hodnoty jsem rozhodčímu řekla ve slovenštině. Po soutěžích jsem šla ven a byla jsem tam na telefonu. Potom přišla Margitčina učitelka paní Hrošárová a přivedla jí ke mně, takže jsem se s ní mohla bavit. Po večeři byl večerní program, při kterém jsem zazpívala jednu slovenskou písničku ve východňárském nářečí. Potom hlavní organizátorka paní Halášová chtěla, aby k ní přišlo pět dobrovolníků. Přišla jsem já, Margit, Anička, Kristýna Landoriová a Adriana Kováčová. Měli jsme si vzpomenout na slova na písmeno m. Po programu jsem šla do sprchy a potom jsem usnula. Ve čtvrtek jsme soutěžili v přípravě nápoje a orientaci v braillovém textu. Odpoledne jsme se jeli vlakem podívat na Štrbské pleso. Mně se tam moc nechtělo. Myslela jsem si, že se zase můžu vidět s Margit, protože jsem tam chtěla jet hlavně kvůli ní. Nakonec jsme ji a žáky z levočské školy potkali. Potom byla večeře a po ní na večerním programu vyhlášení bodů ze soutěží. Po hodnocení byl kvíz. Rozhodčí Milan Richtarčík diktoval otázku. Po A 5, po B 6, a teenager z Bratislavy Mário Chrenovský řekl, to je moje IQ a všichni jsme se tomu zasmáli. V pátek probíhaly soutěže v párování ponožek a třídění předmětů denní potřeby. Po pátečních soutěžích jsme šly s paní učitelkou do bazénu. Potom byl oběd a po něm jsem šla do prvního patra na pokoj 111 zase za Margit. Když jsem hledala sto jedenáctku, přišla za mnou paní Hrošárová a řekla, že jde s Margit do bazénu. Vrátila jsem se zpátky a potom jsme šly s paní učitelkou do obchodu COOP, koupit si nějaké jídlo na sobotní cestu. Večer bylo vyhlášení. Margitka skončila na posledním devátém místě a já jsem skončila první. Po vyhlášení byla diskotéka. Paní Halášová na ní pustila jednu známou slovenskou písničku Tane, která mi pořád zní v hlavě a stáhla jsem si ji i do počítače. Soutěž jsem si hodně užila, jenom mě mrzí, že jsem nebyla s Margit na pokoji.

Ve vlaku jsme byly v kupé jen já, Marika a paní Hrušková. Takže nás tam nikdo neotravoval. Průvodčí nám slíbil, že nám tam nikoho nedá, což také dodržel. Na Slovensko jsme dorazily přesně v 6.30 a pak čekaly dvě hodiny na nádraží na auto, které nás mělo dovézt do hotelu. V hotelu se mi líbilo, nebylo těžké se tam zorientovat. Vařili výborně. Soutěže začaly ve středu odpoledne. Poznávání mincí a bankovek a příprava jídla. Poznávání mincí a bankovek bylo pro mě snadné. Příprava jídla už byla o něco těžší, protože když jsem chtěla ukrojit malý kousek másla, tak se mi na druhou stranu nože přilepil i ten celý kus másla. I když jsem měla celé máslo na jednom toastu, tak jsem se to snažila přesunout i na ten druhý toast a nějak jsem to zachránila. V sedm hodin večer se všichni sešli ve společenské místnosti, kde se všichni představili, a potom jsme mohli předvést, co umíme, například zazpívat písničku, zrecitovat básničku, říct vtip. Pak už se jen hráli různé hry. Ve čtvrtek v 9 hodin ráno jsme se opět sešli ve společenské místnosti a soutěžili v nalévání nápoje a v seřazování kartiček s čísly. Nalévání nápoje mě bavilo. Měli jsme nalít sirup do skleničky, sirup zalít vodou, ukrojit kolečko citronu a dát ho do skleničky. Potom tam dát brčko a skleničku dát na ubrousek. Výsledek byl z toho nejlepší. Seřazování kartiček mi moc nešlo. Zvolila jsem špatnou taktiku a byla jsem hodně pomalá. Rozhodčí měl kartičky s čísly od nuly do sta, měli jsme si vytáhnout 10 kartiček a ty seřadit od nejmenší po největší. Po obědě jsme jeli zubačkou na Štrbské pleso. Obešli jsme ho celé dokola, což byly 4 kilometry. Potom jsme šli na zmrzlinu a jeli zpátky do hotelu. Po večeri v sedm hodin večer jsme se sešli ve společenské místnosti a tam si zahráli hru. Rozhodčí nám pustili příběh od bratří Grimmů a my jsme si z toho měli zapamatovat co nejvíce. A pak se nás ptali na 15 otázek. Hráli jsme jako dva týmy, první stůl a druhý stůl. Já a Marika jsme byly u druhého stolu. Nakonec jsme vyhráli my. Mezitím co jsme hráli, tak byla u stolu legrace. Jeden kluk z Bratislavy se snažil mluvit česky a říkal, že je česká kočka. A druhý kluk z Bratislavy ho přesvědčoval, že

není kočka ale kocúr. V pátek ráno byly soutěže v párování ponožek a poznávání věcí denní potřeby. Obojí mi šlo dobře, ale u poznávání věcí denní potřeby jsem jednu věc spletla, jelikož jsem si nemohla vzpomenout na název, že metla je kvedlačka, ale žádný trestný bod jsem neměla, protože si nejspíš rozhodčí myslel, že se to tak v češtině vážně jmenuje. Po obědě jsme si šli koupit něco k jídlu do vlaku na cestu zpátky. V sedm hodin večer jsme se sešli všichni ve společenské místnosti a bylo vyhlášení soutěží. Jsem hrozně ráda, že jsem získala třetí místo. Marika byla první.

Anna, 6. ročník

18. 5. vyrazila **1. PrŠ na výlet na Vyšehrad.**

19. 5. odpoledne se náš **pěvecký sbor** účastnil **soutěžní přehlídky pěveckých sborů Jarní petrklíč**, která proběhla v Praze 8, v kulturním centru Krakov. **Náš pěvecký sbor soutěž vyhrál.**

19. 5. se od 13. 30 konaly **talentové zkoušky do ZUŠ.**

23. 5. od 19 hodin vystoupil **pěvecký sbor v kostele sv. Františka.**

24. – 25. 5. odjela **2. PrŠ na výlet do Tábora.**

Školní výlet

V úterý 24. května jsme jeli na školní výlet do Tábora. Byla tam s námi paní Fischerová, paní Kazimírová, paní Zímová a paní Olmrová. Ze školy jsme vyšli v 8:15. Jeli jsme tramvají na Malostranskou, potom jsme jeli na hlavní nádraží. Vlak jménem Vltava nám jel v 9:15. Z důvodu výluky končil náš vlak v Olbramovicích, kde jsme přestoupili na náhradní autobusovou dopravu. Do Tábora jsme přijeli po jedenácté hodině. Když jsme vystoupili, hodně pršelo. Vzali jsme si pláštěnky a šli parkem kolem rybníku Jordán. Došli jsme k jedné kavárně, kde jsme si dali oběd, který byl vynikající. Byl to chléb se sekanou a hořčicí. Odpoledne jsme šli k penzionu, kde jsme si odložili batohy. Pak jsme pokračovali do pekárny Lužnice, kde jsme sami dělali loupáky. Nejdřív jsme z těsta vyváleli váleček a potom jsme z něj dělali spirálu. Pak jsme ochutnávali různé druhy chlebů. Jeden chléb se jmenoval Jordán – byl pojmenovaný podle toho rybníku, a druhý chléb se jmenoval Tismanický, po Tismanickém potoku, který se v Táboře vlévá do Lužnice. Všechny chleby nám moc chutnaly. Pak jsme si ještě ukazovali stroje na válení těsta, které vydávaly moc legrační zvuky. Potom jsme šli do moštárny, kde jsme ochutnali jablečný mošt. Pán nám vysvětloval, že se tam dělalo víno, na jehož název si už nevzpomínám. Dozvěděl jsem se, že se během minulého století přestalo dělat, protože to nikomu nechutnalo. Potom jsme šli na věž Kotnov. Vedlo tam hodně schodů. Někteří žáci byli po té prohlídce moc unavení. Pak jsme se navečeřeli. Byly těstoviny s omáčkou a s masem. Potom jsme se šli ubytovat. Bydleli jsme v penzionu Stárkův dům. Na pokoji jsem spal s Honzou a Damiánem. Moc krásně jsme se vyspali. Ke snídani jsme měli loupáky, které jsme si upekli v té pekárně. Pak jsme šli do Muzea čokolády. Když jsme tam došli, rozdělili jsme se do skupin. Jedna skupina šla do výtvarné dílny a druhá šla do muzea. Já jsem si vyrobil pralinky ve tvaru panáčka. V muzeu jsme si prohlédli různé věci, např. různé pohádkové postavy. Také jsme poslouchali něco o historii čokolády. Pak jsme byli v podzemí. Pak jsme se naobědvali. K obědu jsme měli brambory s masem a zeleninou. Potom jsme šli pro věci do penzionu a z penzionu na autobus náhradní dopravy, který nás dovezl do Olbramovic. V autobusem hrálo rádio Blaník. Když jsme tam přijeli, zjistili jsme, že máme dost velké zpoždění. Zpátky jsme jeli vlakem Eurocity číslo 332, který jel až z Rakouska. Na hlavní nádraží jsme přijeli asi v půl páté. Výlet byl krásný a hlavně plný hezkých zážitků, na které nikdy nezapomenu.

Marek, 2. PrŠ

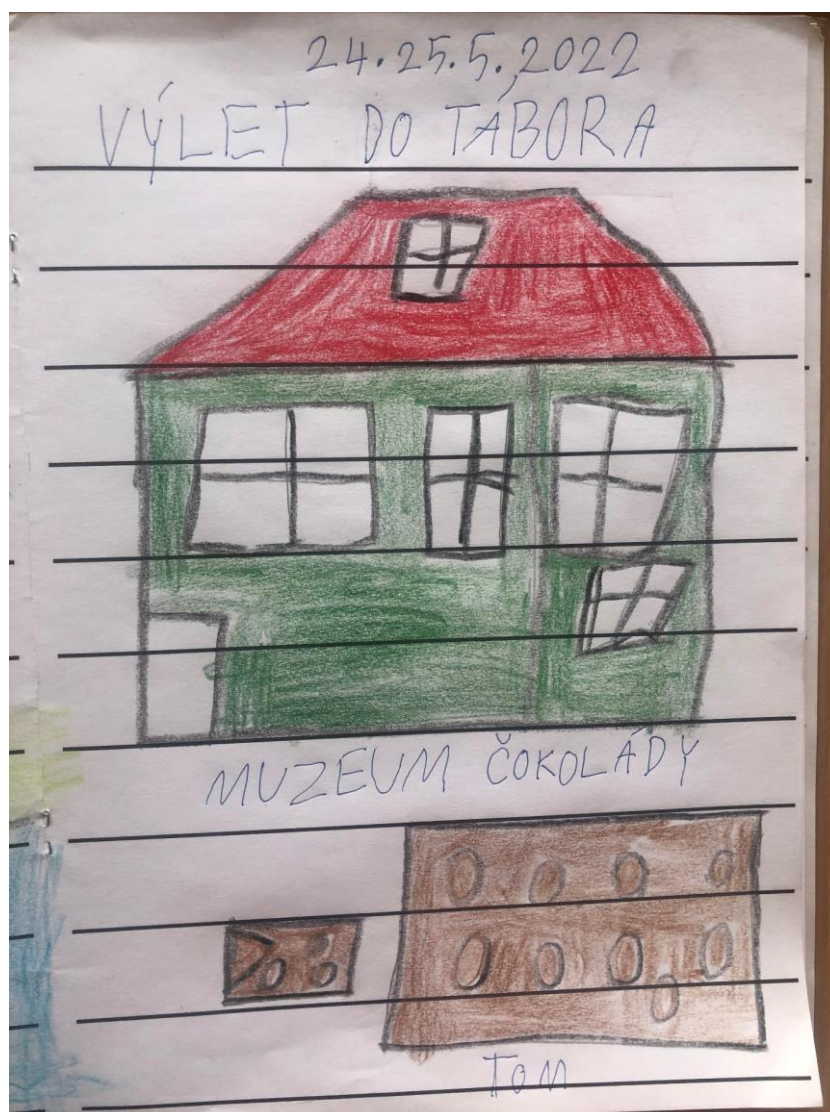
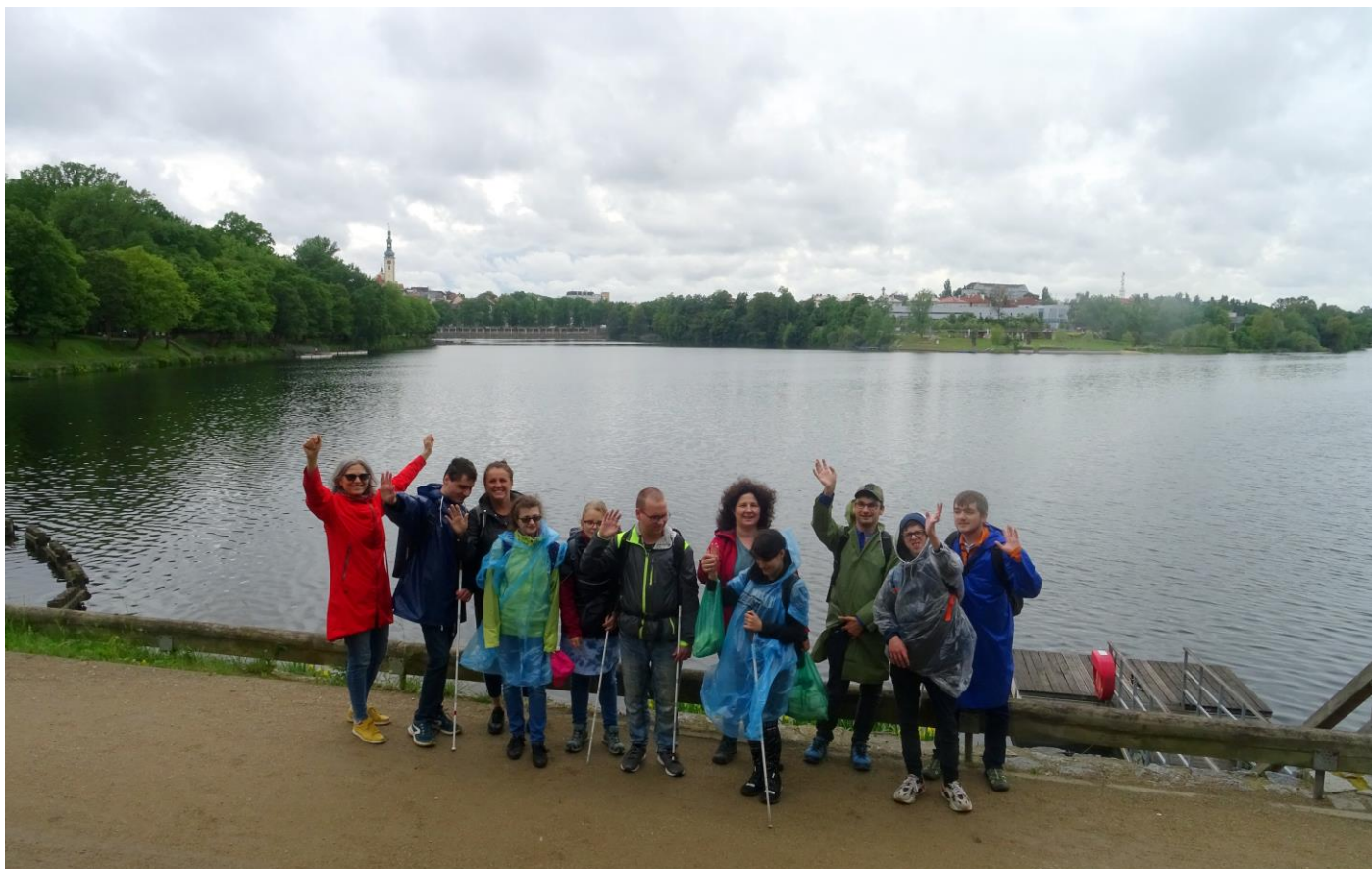
Výlet do Tábora

V úterý nás vzala paní Fischerová na výlet do jejího rodného města Tábor. Byla tam i paní Zímová, paní Kazimírová, Jirka, Agi a Kačka z první praktické. Když jsme tam přijeli, zašli jsme do cukrárny. Já jsem si tam snědla svačinu, kterou mi připravil můj taťka. Potom jsme šli do pekárny, kterou provozuje syn paní Fischerové, Honza. V pekárně jsme si mohli vyrobit loupáky, které se potom upekly. Po odchodu z pekárny jsme šli do moštárny a já jsem měla hroznou žízeň. Napila jsem se tam a mohli jsme jít zase dál. Když jsme šli na tábořskou věž, paní Kazimírová volala její

sestra ze Slovenska a já jsem slyšela její nádhernou slovenštinu. Na věži jsme museli jít po několika schodech nahoru. Začalo pršet, takže jsme chvíli počkali dole a asi po deseti minutách jsme šli nahoru a vyfotili se tam. Po fotce na věži nás čekala cukrárna, kde jsme si dali zmrzlinu. Potom jsme šli na večeři, byly těstoviny. Po večeři jsme šli na pokoj. V první budově spala paní Fischerová, paní Zímová, Tomáš s jeho mámou Alenou, Jirka, Honza, Damián a Marek. Asi o padesát metrů dál byla další budova. Tam jsem spala já s paní Kazimírovou, Agi a Kačkou. Když jsme přišli do hotelu, já jsem zavolala Margit. Po hovoru jsem šla do sprchy. Po sprchování jsem si vyčistila zuby a před usnutím jsem zase slyšela paní Kazimírovou volat se sestrou Martou, takže mi vůbec nedělalo problém usnout, když jsem slyšela před usnutím zase slovenštinu. Druhý den ráno se mi moc nechtělo vstávat. Zazpívala jsem si: Z postele se musí vstávat, ajajaj a vstala jsem hned. Asi za půl hodiny jsme šli do vedlejší budovy za ostatními na snídani, dala si loupák upečený předchozí den. Paní Kazimírová nám tam řekla, že když šla pro Agi do sprchy, tak se Agi únavou zamotala a šla o dvě patra níž, ale nakonec se pak našly. Potom jsme šli do čokoládového muzea. V muzeu jsme si vyrobili vlastní tabulkovou čokoládu. Potom jsme šli do podzemí, ve kterém se ukrývali lidé před požáry. Po obědě jsme jeli zpátky domů.

Výlet jsem si moc užila, nejlepší bylo, když Marek Čtvrtečka říkal na věži:
Tééééééééééda!
Marika, 2. PrŠ

Chci vám povyprávět o školním výletu do Tábora. Dne 24. 5. jsme kolem 8:15 vyšli ze školy a šli jsme na hlavní nádraží, kde jsme počkali na ostatní a v 9:15. odjeli vlakem Vltava do stanice Olbramovice a pak autobusem do Tábora, protože mezi Olbramovicemi a Tábořem byla výluka. Jakmile jsme dorazili do Tábora, tak jsme se vydali do kavárny s knihkupectvím, kde jsme si měli dát oběd, který nám dali ze školy. Jakmile se doobědvalo, tak jsme si šli dát batohy do pokojů, kde jsme měli být ubytováni. Jakmile jsme se ubytovali, šli jsme do Lužnické pekárny, kde jsme pekli vlastní loupáky a ochutnávali různé druhy chlebů. Mně nejvíce chutnal Jordánský chléb a buchta. Ukázali nám hnětač těsta a přístroj na výrobu rohlíků. Pak nás paní učitelka zavedla do moštárny na zapití všech ochutnávek. Dále následoval výšlap na tábořskou věž, kde jsme udělali pár fotek. Následovala cukrárna a pak večeře. Druhý den jsme byli v Muzeu čokolády, kde mne nejvíce překvapila socha Jaromíra Jágra z čokolády a největší interaktivní vlak z čokolády. Dále jsme si vyrobili vlastní čokoládu a dali si pravou horkou čokoládu, která byla sice velmi chutná a dobrá, ale hodně vysoušela pusy. Nakonec jsme zašli do Muzea husitství a do podzemí. Pak jsme se naobědvali a jeli domů. Abych výlet celkově ohodnotil, tak se mi to strašně moc líbilo a hodně jsem si to užil.

Honza, 2. PrŠ

V úterý jsme jeli tramvají na hlavní nádraží. Nastoupili jsme do vlaku a jeli do Olbramovic. Poté jsme jeli půl hodiny autobusem do Tábora. Ubytovali jsme se a šli do pekárny, kde jsme pekli loupáky. Poté jsme se šli napít do moštárny. Ten mošt byl výborný. Potom jsme šli na věž Kotnov. Šli jsme prudkými schody nahoru a pak dolů. Dolů to bylo horší než nahoru. Byly tam různé expozice. Ve středu jsme se vzbudili a šli do Muzea čokolády a marcipánu. Nejprve jsme si šli vyrobit čokoládové pralinky a také tabulky čokolády. Já s Tomášem jsme dělali mléčné čokoládové tabulky. Pak jsme šli do Husitského muzea, kde jsme procházeli i dlouhé podzemní chodby. Po obědě jsme jeli zpátky do školy. Výlet se mi líbil. Doufám, že jsem nebyl v Táboře naposledy.

Damián, 2. PrŠ

26. 5. navštívila **MŠ knihovnu na Pohořelci.**

26. 5. zhlédli žáci **2. stupně a 2. PrŠ divadelní představení v divadle Minor s názvem Hon na Jednorožce.**

30. 5. šla **MŠ** na **procházku do Valdštejnské zahrady.**

30. 5. - 3. 6. odjeli žáci **A. Široký, A. Hruška, J. Šubrová, A. Sauerová a T. Novák s paní Vondřejcovou, Ziklovou a Pušovou na Celostátní sportovní hry ZP do Hustopečí u Brna.**

